

34. Àti pé Àwa kò sì rán olùkìlò sí ilú kan rí àyàfí kí àwọn olólá (aláṣe) inú un rẹ máa wí pé: Dájúdájú àwa jẹ olùṣàìgbagbò nípaà nnkan tí wọn fí rán yín nìṣe.

35. Wọn sì wí pé: Àwa ní òpòlòpòò dúkiá àti àwọn ọmọ, àwa kì í ṣe ẹni tí wọn yóò jẹ nìyà.

36. Wí pé: Dájúdájú Olúwaa mi A máa pèsè ije-ìmu lópòlòpò fún ẹni tí Ó bá fẹ, A sì máa díwòn-òn rẹ (fún ẹlòmíàrà), ṣùgbón òpòlòpò ẹniyàn ni kò mò bẹẹ.

37. Àti pé kì í ṣe dúkiáa yín tàbí àwọn ọmọ yín ni yóò mú yín súnmọ ọdọ Wa pẹkípẹkí, àyàfí ẹni tí ó gba (Allaahu) gbó tí ó sì ṣe iṣe rere, àwọn wònyen ni yóò gba ẹsan ilọpo lónà méjì fún iṣe tí wọn ṣe, wọn yóò sì wà nínú un àwọn yàrá (nínú un alijanna) ní ẹni ifàyàbalẹ.

38. Àti pé àwọn tí n sagbára láti kó agara bá àwọn àmìi Wa, àwọn ni (Allaahu) yóò mú wá sínú un iya (Allaahu) yóò jẹ wọn nìyà).

39. Wí pé: Dájúdájú Olúwaa mi n pèsè ije-ìmu lópò-lópò fún ẹni tí Ó bá fẹ nínú un àwọn ẹrúsin-in Rẹ, Á sì máa díwòn-òn rẹ fún-un. Ohun kóhun tí ẹ bá sì ná, Òun ni yóò san án padà (fún yín), àti pé Òun ni Ó dára jùlọ nínú un àwọn olùpèsè ije-ìmu.

40. Àti pé ní ọjọ tí yóò kó gbogbo wọn jọ pátápátá, lẹyin nàa yóò sọ fún àwọn maláikà pe: Sẹ ẹyin ni àwọn wònyìí n sìn bí?

41. Wọn yóò wí pé: Mímọ ni fún E, Iṛe ni Olùgbòwọ wa, kì í ṣe àwọn. Ràrá o, àlìjònnú ni wọn n sìn. Àwọn (àlìjònnú) ni òpòlòpòò wọn gbàgbò.

42. Nítórí nàa ní ọjọ òní, apákan yín kò ní lágbára láti ṣe oore tàbí ipalára kan fún apákan. Àwa yóò sì sọ fún àwọn alábòsí pé: Ẹ tọ iya iná tí ẹ ti pè ni irọ wò.

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٧﴾ وَقَالُوا لَنُحْنُ أَكْثَرُ

أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا لَنُحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿١٨﴾ قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَدُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن ءَامَنَ وَعَمِلَ

صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ هُم جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ ءَامِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ

فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٢١﴾ قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۖ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٢٢﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكَةِ أَهْتُلَايَٰ

إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٣﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ دُونِهِمْ ۖ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ آلَٰجِنَ ۖ

أَكْثَرُهُمْ بِهِم مُّؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا

تُكَذِّبُونَ ﴿٢٥﴾